एवं निकायैस्तैर्दुग्धा पयोभीष्टानि सा विराट्। यैर्वर्त्तयन्ति ते ह्यद्य पात्रैर्वत्सैश्च नित्यशः। २४२०
यज्ञैश्च विविधैरिष्ट्वा पृथुर्वैण्यः प्रतापवान्। सन्तर्पयित्वा भूतानि सर्व्वैः कामैर्म्मनःप्रियैः।
हैरण्यानकरोद्राजा ये केचित् पार्थिवा भुवि। तान् ब्राह्मणेभ्यः प्रायच्छदश्वमेधे महामखे।
षष्टिनागसहस्राणि षष्टिनागशतानि च। सौवर्णानकरोद्राजा ब्राह्मणेभ्यश्च तान् ददौ।
इमाञ्च पृथिवीं सर्व्वां मणिरत्नविभूषितां। सौवर्णामकरोद्राजा ब्राह्मणेभ्यश्च तां ददौ।
स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया। पुत्त्रात् पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्त्रमनुतप्यथाः। २४२५
अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वेत्येति व्याहरन्।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युबधपर्व्वणि षोडशराजिके एकोनसप्ततोऽध्यायः॥ ६९॥
॥ नारद उवाच॥ रामो महातपाः शूरो वीरलोकनमस्कृतः। जामदग्न्योऽप्यतियशा अवितृप्तो मरिष्यति।
यस्माद्यमनुपर्य्येति भूमिं कुर्व्वन्निमां सुखां। न चासीद्विक्रिया यस्य प्राप्य श्रियमनुत्तमां।
यः क्षत्त्रियैः परामृष्टे वत्से पितरि चाब्रुवन्। ततोऽबधीत् कार्त्तवीर्य्यमजितं समरे परैः।
क्षत्त्रियाणां चतुःषष्टिमयुतानि सहस्रशः। तदा मृत्योः समेतानि ह्येकैकं धनुषाऽजयत्। २४३०
ब्रह्मद्विषाञ्चाथ तस्मिन् सहस्राणि चतुर्द्दश। पुनरन्यानि जग्राह दन्तक्रूरं जघान ह।
सहस्रं मुशलेनाघ्नन् सहस्रमसिनाऽबधीत्। उद्बन्धनात् सहस्रन्तु हैहयाः समरे हताः।
सरथाश्वगजा वीरा निहतास्तत्र शेरते। पितुर्बधामर्षितेन जामदग्न्येन धीमता।
निजघ्ने दशसाहस्रान् रामः परशुना तदा। नह्यमृष्यन्त ता वाचो यास्तैर्भृशमुदीरिताः।
भृगौ रामाभिधावेति यदाऽक्रन्दन् द्विजोत्तमाः। ततः काश्मीरदरदान् कुन्तिक्षुद्रकमालवान्। २४३५
अङ्गवङ्गकलिङ्गांश्च विदेहान् ताम्रलिप्तकान्। रक्षोवाहान् वीतहोत्रान् त्रिगर्त्तान् मार्त्तिकावतान्।
शिवीनन्यांश्च राजन्यान् देशाद्देशात् सहस्रशः। निजघान शितैर्वाणैर्जामदग्न्यः प्रतापवान्।
कोटीशतसहस्राणि क्षत्त्रियाणां सहस्रशः। इन्द्रगोपकवर्णस्य बन्धुजीवनिभस्य च।
रुधिरस्य परीवाहान् पूरयित्वा सरांसि च। सर्व्वानष्टादशद्वीपान् वशमानीय भार्गवः।
ईजे क्रतुशतैः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः। वेदीमष्टनलोत्सेधां सौवर्णां विधिनिर्म्मितां। २४४०
सर्व्वरत्नशतैः पूर्णां पताकाशतमालिनीं। ग्राम्यारण्यैः पशुगणैः सम्पूर्णाञ्च महीमिमां।
रामस्य यामदग्न्यस्य प्रतिजग्राह कश्यपः। ततः शतसहस्राणि द्विपेन्द्रान् हेमभूषणान्।
निर्दस्युं पृथिवीं कृत्वा शिष्टेष्टजनसङ्कुलां। काश्यपाय ददौ रामो हयमेधे महामखे।
त्रिसप्तवारान् पृथिवीं कृत्वा निःक्षत्त्रियां प्रभुः। इष्ट्वा क्रतुशतैर्वीरो ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत।
सप्तद्वीपां वसुमतीं मारीचोऽगृह्णत द्विजः। रामं प्रोवाच निर्गच्छ वसुधातो ममाज्ञया। २४४५
स कश्यपस्य वचनात् प्रोत्सार्य्य सरितां पतिं। इषुपातैर्युधां श्रेष्ठः कुर्व्वन् ब्राह्मणशासनं।
अध्यावसद्गिरिश्रेष्ठं महेन्द्रं पर्व्वतोत्तमं। एवं गुणशतैर्जुष्टो भृगूणां कीर्त्तिवर्द्धनः।